

אם יורשע יצחק שור באשמת ריגול ויוכנס לכלא לכמה שנים, יהיה זה פיתרון נוח עבורו, מכיוון שהגבר מתולתל-השיער ובעל הפנים הבכייניות הצליח ל־סבך את חייו הפרטיים עוד יותר מאשר סיבך את עצמו בפלילים.

יצחק הוא יליד עדן, בן 40 מזה 18 שנה הוא בעלה של אשה צנומה ונמוכה בשם אילנה, ולהם שלושה ילדים. האשה הילדים מת־גוררים מול הוריו הקשישים. הורי יצחק קשורים מאוד לאשה, שהיא להם יותר מבת.

האשה השנייה בחייו של שור היא אסתר לוי גרושה נאה, המבוגרת ממנו בארבע שנים. השניים הכירו במועדון לפני ארבע שנים, ומאו פרחו אהבתם. יצחק עזב את אשתו וילדיו ועבר להתגורר עם אסתר וילדיה. השניים היו זוג ל־כל דבר, ורק בגלל אשתו של יצחק לא יכלו להינשא.

אולם, גם החיים הכפולים האלה לא הספיקו לגבר חסרה־מונחה. הוא היה נעלם לימים שלמים, ולפעמים לשבועות, מביתה של אסתר. לדב־רי אשתו, אילנה, היה מופיע או בביתה, מתגורר עימה ומפרנס או־תה. האשה החוקית סיפרה כי בת־קופות אלה, כאשר בעלה היה איתה בבית, היתה אסתר מחמשת אחריו ומטרידה אותו. אבל אסתר טוענת,

הוא עזב את אשתו וחי עם אהובתו - וכדי לברוח אשתיהן הוא ניסה לחזור לעיר מולדתו עדן - בדרך הסתבך עם המודיעין הסורי

לאשתו, כדי לבקש כרטיס־טיסה לישראל, מכיוון שכרטיסו המקורי היה מאיטנבול לישראל, והיה עליו להוסיף כסף.

מדברי אהובתו, אסתר, מסתבר, כי שור התקשר לא רק אל אשתו. מכל תחנה בדרכו היה מתקשר גם עם אסתר, אך היא לא תאמינה כלל שהוא נמצא בחוץ־לארץ. היא חשבה כי יצא לאחת מהתפרויות־תיו הרגילות, והוא מספר לה סיפורי־בדים. היא הופתעה מאוד כאשר התברר לה שהוא נעצר מייד בדרתו בנמל־התעופה, וכי הוא נאשם בעבירה כה חמורה.

„תנו להגן עליו!“

כאשר נשאלה אשתו על־ידי העולה הזה אם הוא היה תמיד שתיין, אמרה במרידות כי כאשר חי אתה, לא היה שותה כלל. „אולי

על מה לדובבו. לדברי התובע, לודוויג פלס, השתדלו הסורים להג־עים את זמנו שם, והוא הרגיש כל־כך טוב שהיה מוכן להופיע בטלוויז־זיה ולספר שם על הפער העדת בישראל ועל סיבלם של בני־עדות המיזרח. אך היו אלה הסורים דווקא שמנעו זאת ממנו. היו להם תוכניות

מיים, שעליהם מסופר בסיפורי־הריגול.

לברוח רחוק
הוא יצור המעורר רח־מים. פניו הבלתי־מגולחים נר־תעו בפחד ממצלמות־העיתונות, עיניו שוטטו בעצבנות וחפשו ב־אולם את אשתו ואהובתו. בגדיו היו מרופטים ושערו פרוע. כאשר ראה את העיתונאים באולם, מיהר ל־בקש מהם שיכתבו את סיפורו ו־יבואו לבקר בבית־המעצר. הוא

היה נעלם מביתה לשבועות, חש־בה שמכיוון שהוא צעיר ממנה, יצא „להתפרסר“ אך הבינה לרר־חו וחזיכתה לו.

כאשר הובא השבוע הנאשם ב־ריגול לבית־המישפט, קם על רגליו עור־הדין, אליהו בן־הרואה, והת־חיל להגן עליו. אולם מייד אחריו קם על רגליו עור־הדין נוסף, ח־בוש־כיפה, הזציג את עצמו לפני בית־המישפט כעור־דין שימשון מירנברג, הוא אמר, כי גם הוא נשכר כדי להגן על שור, וביקש מבית־המישפט לקבוע מי מייצג את הנאשם.

השופט אורי שטרומן נדהם מה־

השוד שור (מימין) ובלש אורח המודיעין הסורי

בירה אחת, הוסיפה. היא שלחה מבטים רצחניים לעבר אסתר ואמ־רה: „ההכל בגללה. היא קילק־לה אותה. היא לימדה אותה לשתות. את הכל הוא עשה בגללה!“

כאשר יצאו שני הסניגורים מ־אולם בית־המישפט, אחרי ששור נע־צר על־ידי השופט עד תום ההליכים המישפטיים בעניינו, מיהרה אליהם אילנה. היא באה בטרוניה לעורך־הדין בן־הרואה והחלה מספרת ס־פורים שונים על אסתר, ומאשימה אותה במצבה. שני עורכי־הדין עמי־דו נבוכים מול מתקפה זו וניסו להסביר לאשה כי בעלה עומד כרגע לפני סכנת־מאסר ממשית וקרובה. קודם כל נוציא אותו מהסכנה של 20 שנות־מאסר, ואחר כך תריבו עליו. אמר עורך־הדין לאשה, „כי־אשר הוא ייצא לא איכפת לי אם תחתכו אותו לשניים ותתחלקו בו, אבל עד אז תנו לנו להגן עליו כמו שצריך.“

אחרות לגביו, הם חשבו כי הופעה כזאת בטלוויזיה תשרוף אותו כי־סוכן.

טלפונים מרומא

השלב הבא היה העברתו של שור לאיטליה, כדי שיקשור שם קשר עם אנשי אשׁף ויעמוד לשירותם. היה עליו להתקשר ל־אדם מסויים בשגרירות הסורית ב־איטליה, וזה אמור היה למסור לו את כתובות האירגונים הקשורים בסוריה.

אולם כאן הרגיש, כנראה, שור כי הסתבך הרבה מעל לכונתו ה־ראשונה. הוא כלל לא פנה לשג־רירות הסורית, וניסה לחזור לישר־אל במהירות האפשרית. אז טילפן

מעמד המור. הוא פנה אל הנאשם ושאל אותו: „מי עורך־הדין שלך?“

שור הציץ רגע לספסל עורכי־הדין, אחר־כך עשה תנועת־הכללה בידו ואמר: „שניהם!“

רק אחרי המישפט התברר כי אסתר, האהובה, דאגה להשיג את שירותיו של עורך־הדין בן־הרואה, ואילנה, אשתו של שור, שלא ידעה על כך, הזמינה את עורך־הדין

בית־המשפט ספיגשו

שני סניגורים - אחד שנשלח על־ידי

מירנברג כדי שיגן על הבעל הבוג־דני.

בילוי בסוריה

ור בידה בסוריה כאורחם של שירותי־המודיעין שלה. מכיוון ששור שירת זמן קצר במל־חמת־לבנון, היה למודיעין הסורי

כי היתה זו דווקא האשה החוקית שמיררה את חייה ורדסה אותה. כל אחת מהשניים מספרת כי פנתה למיטרה והתלוננה על הטרדות של צרתה.

מי עורך־דין?

תי הנשים הן טיפוסים שר־נים מאוד אשה מרעוזה, ו־קשה להבין את הגבר הנמשך אל שתיהן הנקשר ביניהן.

אשתו היא אשה למודת־סבל, שקטה ונחבאת אל הכלים. היא מדברת בקול נמוך ומוכנה לסלוח לבעלה על כל בגידותיו ומעשיו. היא באה למישפט כשהיא תומכת בזרועו של אביו הקשיש.

כאשר מצא יצחק את עצמו מסור בך עם המודיעין הסורי, אשׁף ו־מדינת־ישראל, טילפן לבית הוריו וביקש עזרה מאשתו. הוא סיפר לה כי הוא ברומא, וזקוק לכרטיס־טיסה לישראל. כאשר שמע כי ל־אשתו אין כסף כדי לקנות לו כר־טיס כזה, אמר שיפנה לקונסוליה הישראלית ברומא.

אסתר היא היפוכה הגמור של אילנה. היא אשה גדולה ומלאת־חיים. היא מרבה לחייך ולצחוק. היא נקשרה מאוד ליצחק, כאשר

שם בדוי, כדי להגן על מי־שפוחה.

המרגל שברח מישתיו נשים